

čís. 3 a § 7 čís. 4), nelze z toho ve prospěch žalobcův nic vytěžiti, poněvadž platně ujednaná odměna za práce přes čas byla již žalobci zaplacená.

Čís. 7578.

Usmrcením nemanželského otce ušel dítěti nárok (§ 1327 obč. zák.) nejen na měsíční důchod, k němuž byl otec ze smíru povinen, nýbrž nárok na nutnou výživu vůbec a dlužno přihlídnouti k tomu, že nemanželský otec byl povinen vzhledem k změněným poměrům platiti vyšší výživné.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1927, Rv I 596/27.)

Nezletilá žalobkyně domáhala se na československém eráru náhrady škody, ježto její nemanželský otec Oldřich N. byl při železničním neštěstí v roce 1919 usmrcen. Smírem ze dne 14. listopadu 1916 zavázal se Oldřich N. platiti žalobkyni výživné 30 Kč měsíčně. Žalobě, domáhající se měsíčního důchodu 600 Kč, vyhověl procesní soud první stolice potud, že přiznal žalobkyni měsíční důchod 300 Kč. Odvolání žalovaného vyhověl odvolací soud potud, že uznal ho povinným platiti žalobkyni pouze 30 Kč měsíčně. **Důvody:** Podle § 1327 obč. zák. musí býti, když poraněný zemře, nahrazeno manželce a dětem usmrceného vše, co jim ušlo jeho úmrtím. A tu jest posouditi co žalobkyni ušlo úmrtím Oldřicha N-a. Podle poručenských spisů zavázal se Oldřich N. počínajíc dnem 2. října 1916 platiti nezl. žalobkyni až do doby, kdy se sama bude moci živiti, 30 K měsíčně, kteréžto výživné také platil. Tento smír jest rozhodným pro posouzení nároku žalobkyně, neboť tento smír vymezuje to, co nezl. žalobkyni ušlo úmrtím Oldřicha N-a, a jen toho se může podle § 1327 obč. zák. domáhati, pokud jest v platnosti onen smír.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Nelze upříti oprávněnost dovolání strany žalující, pokud uplatňuje, že neprávem odvolací soud snížil měsíční důchod, stanovený prvním soudem penízem 300 Kč na 30 Kč. Odvolací soud vychází z názoru, že žalobkyně nemůže právem žádati více, pokud jest v platnosti smír, jímž se nemanželský otec zavázal, platiti výživné měsíčních 30 Kč, ježto prý jí úmrtím nemanželského otce ušlo pouze toto výživné 30 K měsíčně. Leč odvolací soud v tomto směru pochybil. Podle § 1327 obč. zák. musí býti pozůstalým, o jichž výživu usmrcený měl podle zákona pečovati, nahrazeno vše, co jim tím ušlo. Nemanželský otec Oldřich N., jenž uznal otcovství k žalobkyni, ovšem se zavázal podle smíru ze dne 14. listopadu 1916, že bude platiti výživné 30 K. Odvolací soud však přehlíží, že smír nemůže již doznati změny, poněvadž Oldřich N. není na živu, a že smírem nebyla jeho vyživovací povinnost stanovena způsobem nezmenitelným, naopak že smírem nárok nemanželského dítěte na výživné

a na výchovné nemůže býti nikterak dotčen. Žalobkyně byla oprávněna žádati o zvýšení výživného a výchovného, odpovídající jednak změnivším se majetkovým poměrům nemanželského otce, jednak stoupajícím nákladům výchovným a výživným. Nemanželský otec byl by býval povinen vyhověti takové žádosti, po případě byl by ho soud ke zvýšení důchodu musil přiměti. Nezletilé žalobkyni neušel tedy úmrtím nemanželského otce pouze nárok na měsíční důchod 30 K, nýbrž nárok na nutnou výživu vůbec, jenž řídí se jednak podle potřeb nezletilé, jednak podle mohoucnosti nemanželského otce, ale i podle hodnoty peněžní. Žalovaná strana neprokázala, že nastaly okolnosti, jež sprostily nemanželského otce jeho vyživovací povinnosti a jest soudu vycházeti z toho, jak by se byly asi pravděpodobně poměry utvářily. Pravděpodobnost však mluví pro to, že by byl býval nemanželský otec Oldřich N. s to, by dostal své vyživovací povinnosti a že by byl této své povinnosti také skutečně dostal. Když se tedy prvý soud rozhodl, vzíti za základ důchodu do té doby, než se nezletilá žalobkyně bude moci sama živiti, průměrnou měsíční částku, odpovídající majetkovým a příjmovým poměrům nemanželského otce, jak by se byly asi utvářily, pak stoupajícím nákladům výchovným a výživným nezl. žalobkyně se stoupajícím jejím věkem, a i poměrům poválečným, jež přivodily značné znehodnocení peněz, a dospěl k poznání, že odpovídá těmto poměrům měsíční důchod 300 Kč, posoudil věc správně, ale nesprávně ji pochopil soud odvolací.

Čís. 7579.

Žaloba o zmatečnost jest podána včas, nebyly-li rozsudky hlavního sporu dosud doručeny ani žalobci o zmatečnost ani jeho právnímu zástupci.

Byl-li generální plnomocník oprávněn prodati dům a podpisovati s plnou právní účinností pro zmocnitele všechny listiny jakéhokoliv druhu, vztahující se na prodanou nemovitost, byl také oprávněn zavázati zmocnitele, že vypoví nájemníky z prodaného domu a že jim v případě potřeby poskytne náhradní byty, a byl též oprávněn vésti jako generální plnomocník spor, který vznikl proti zmocniteli právě proto, že nesplnil onoho závazku.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1927, Ck I 3/27.)

V žalobě, již se domáhal žalobce Jindřich C. žalobou, zadanou na nejvyšším soudě, by byly rozsudky všech tří stolic v hlavním sporu o opatření náhradních bytů Jindřichem C-em prohlášeny za zmatečné, uvedl žalobce, že ve hlavním sporu nebyl vůbec zastoupen, protože spor byl proveden s jeho generálním zástupcem J-em, který byl sice opatřen generální plnou mocí ze dne 17. listopadu 1921, ale nebyl podle této plné moci oprávněn k zahájení sporů (§ 1008 obč. zák.) a k přijímání žalob jménem nynějšího žalobce, a protože žaloba a všechna ostatní soudní vyřízení doručena byla jen J-ovi, případně jeho právnímu zá-